

CAPUT QUARTUM.

Obligationes seu munia & exercitia Clericis
omnibus communia.

ARTICULUS I.

Zelus propria salutis & perfectionis.

Hæc meditare, in his esto; hæc meditare die ac nocte: *Unum est necessarium; hoc est omnis homo.* Quapropter à te incipiat consideratio tua, & in te finiatur; quodcumque evagetur, ad te revocaveris eam cum salutis fructu: tu tibi sis primus, tu tibi ultimus: in acquisitione salutis nemo tibi germanior unico matris tuæ. S. Bern.

Eja ergò, charissime Frater, si multum das actioni, laudo te; si considerationi nihil, in hoc non laudo. *Idem.* Nam quamvis prædicaveris Evangelium omni creaturæ, quamvis ieris & fructum attuleris, quid prodest tibi, si ipse reprobos efficiaris? Quid prodest tibi, si universum mundum lucreris, animæ verò tuæ detrimentum patiaris? Quam pro anima tua commutationem dabis?

Attamen heu! licet in vineis te posuerint custodem, si vineam tuam non custodis, tu te ipsi negas. *Idem.* Nonne animam tuam in vanum accepisse videris? Semper quidem discis, sed ad scientiam veritatis numquàm pervenis. O stulte!

Verùm si linguis hominum loquaris & Angelorum, charitatem autem non habeas, quid es? nihil. Quid tandem audies, ò serve tibi inutilis & nequam? quid audies? audies & senties istorum tonitrua verborum, nimirum: *Discede à me operari iniquitatis; dixisti & non fecisti; discede, ex ore tuo te judico.* Quid post tam formidabilem sententiam supererit tibi? Quid? Fletus, & stridor dentium, timor horribilis, vermis non moriturus, ignis inextinguibilis, ignis æternus, sempiterna desperatio. O cæcitas lacrymis sanguineis deploranda! O inconsideratio desolatione desolans ipsam Sanctorum terram!

Dic, amabimus, charissime Frater, intellexisti hæc omnia? Verùm si hæc intelligas, cur non primum misereris animæ tuæ, placens Deo? Cur animam tuam salvare non contendis? Usquequò elaudicabis in duas partes? Ecquando tan-

cem dices: *Dixi, nunc capi?* Ex nunc ergo ad pietatem te ipsum exerce; pietas enim ad omnia utilis est; promissionem habens vitæ quæ nunc est, & futuræ.

Scias idcirco quid tibi desit, & dum tempus habes, operare bonum: noli negligere gratiam quæ data est tibi cum impositione manuum, ne conformeris huic sæculo, cum timore & tremore salutem tuam operare, sequere arctam viam, cor tuum omni cura custodi, castigâ etiam corpus tuum, ne fortè, cum aliis prædicaveris, ipse reprobis efficiaris: quænam satis magna securitas ubi periclitatur æternitas?

Memento proinde reddere teipsum tibi, nec semper dare actioni, sed considerationi; aliquid tibi & cordis & temporis sequestrare. S. Bern. Undè ad meditationem & lectionem, ad conscientiæ examen, ad animi recollectionem, ad cætera pietatis officia, & ad jugem in virtute progresum viriliter incunbe.

Tandem vide ministerium quod accepisti à Domino, ut illud impleas; sed seriùs adispiscaris scientiam Sanctorum iterum monentis; vim in illud facias, quia

vim patitur regnum cælorum, & violenti rapiunt illud. Ad mortem esto semper paratus, nam si Domino servias in sanctitate & justitia coram ipso omnibus diebus tuis, tunc aliis efficacius proderis, & sic teipsum salvum securiùs facies, & eos qui te audierint. Utinam hæc omnia intelligere vellent Clerici! Sed heu! Hæc omnia usu vilescunt.

ARTICULUS II.

Perfectio proprii status.

Quid à te, charissime Frater, exigit Deus ut illum verè diligere agnoscaris, ut ille in te sibi benè complaceat, & det tibi immarcescibilem gloriæ coronam? Quid? Ut serves ejus mandata. Quid insuper à te postulat, ut sis perfectus sicut ille perfectus est? quid? Ut facias voluntatem ejus, sicut ille descendit de cælo, Patris sui voluntatem factururus, & illam fecit: idè missus est. Vis ergo voluntatem ejus semper & securè facere, ac summum perfectionis apicem adipisci? Ministerium tuum imple perfectiori quo poteris modo: in hoc consistit sanctificatio tua. Hæc meditare, in his esto, ut

profectus tuus sit omnibus securè manifestus, & securiùs coram Deo. Quid ampliùs exoptes?

Iterùm monemus, & eidem monitum usque ad mortem, si neccese sit, insinuabimus tibi: incumbe in minutissima tui status munia; ne turberis erga plurima, charissime Frater: anhelent alii ad splendida ministeria; tu verò intrà limites tui status, licèt obscuri, libenter quiesce; intra te erit regnum Dei.

Cave & iterùm cave ne Angelus Satanæ transfiguret se in Angelum lucis, ut te seducat; dignè ambula vocatione qua vocatus es: euge serve bone, sis in hæc pauca fidelis; hæc enim agens, in his fidelis usque ad mortem, quæ placita sunt Deo, facies semper: morieris plenus dierum & divitiarum, ac à vanitate tutus. O quàm lætè morieris! Suprà multa te constituet miserator & misericors Dominus. Quàm bonus Israël Deus his qui illum quærunt in simplicitate cordis sui!

ARTICULUS III.

Horæ Canonica.

Jam scis, charissime Frater, sacris ini-

tiatè, te ad horas canonicas quotidie recitandas sub peccato mortali teneri: insuper ad illas recitandas dignè, attentè, & devotè. Cave ergo ne opus tanti momenti omittas, aut perfunctoriè peragas. Memineris multos Sacerdotes revelari damnatos, non quidem dumtaxat propter omissum officium, sed propter malè recitatum. Time, ne, sicut Patres tui, ita & tu.

Quapropter ante hanc divinam orationem præpara animam tuam, scope spiritum tuum, ac stude recollectione animi interna divinum prævenire Officium, ne sis quasi homo qui tentat Deum.

Psalle Deo tuo; & ut jucundum sit ei eloquium tuum, psalle in conspectu Angelorum, psalle sapienter, psalle spiritu & mente: si ores lingua, mens tua sine fructu est, & de te benè prophætatur: *Populus hic labiis me honorat, cor autem ejus longè est à me.* Cave ne oratio tua fiat in peccatum. Recollige interdùm mentem, & renova sæpè attentionem; vim in illud facias ut sis attentus: recitare enim officium cum distractionibus directè vel indirectè voluntariis,

est admodum periculosum; quid loquimur? est peccatum mortale. Quare? Quia oratio sine attentione non est oratio, sed orationis simulatio.

Quoties tamen hoc adiisti periculum, recitando horas post serias sæculi sollicitudines non depositas, & hinc continuò reviviscentes, vel inter consortia vana & risus facetos, vel inter externas occupationes animo semper & cordi defixas; vel inter alternas confabulationes, vel propter nimiam præcipationem & nauseam, vel propter tedium & oscitationem, vel ob negligentiam propulsandi animi divagationes? Nonne hæc omnia impediunt interdum attentionem? Ecquid? Ipsi sanctissimi viri orantes solum Deo solo vix à distractionibus liberi sunt; tu verò homuncio, tu qui vel ipsum vitæ interioris nomen ignoras, superbe præsumis te posse dignè horas persolvere inter tumultuaria colloquia, consortia, negotia, & somnia? Verè à satana te tentari sinis, verè ipsum Deum tentas, verè peccati mortalis & æternæ damnationis periculum incurris. Et deinceps non caveas tibi? O excors!

Insuper recita Officium distinctè, con-

tinuè, integrè, & ordinatè. Distinctè, ne verbum masticando, vel exiliter proferendo, vel nimium festinando dicenda confundas. Continuè, ut interruptiones in eo non facias interloquendo, nisi ut gente necessitate. Integrè, ut de dicendis nihil omittas. Ordinatè denique, in substantia, tempore, & modo exequi studeas; positiones, implicationes, variationes facile non admittas. *S. Bonav.*

Modestam quoque totius corporis compositionem, quam rubricæ, & Dei tremenda quam alloqueris majestas exigit, præ te ferre satage. Hæc omnia sunt imagines fidei ac pietatis, & signacula religionis. *Trid.* Hinc S. Carolus totum officium flexis genibus recitabat.

Tandem tempus congruum serva, nec facile præter necessitatem horas invertas. *S. Bonav.* Memento S. Zepherinum referri in purgatorio punitum propter anticipatum ob negotia Aulæ horarum tempus. Heu! quanta tibi imminet pœna propter hanc & alias fœdas inordinationes! Væ tibi, si præterita non lugeas, & futura non præcaveas!

Sacra Rituum Congregatio facultatem concedit Matutinum recitandi post meridiem horis infra notatis.

<i>Menses.</i>	<i>Hora.</i>
I Januarii.	2 cum quadrante.
I Februarii.	2 cum media.
I Martii.	2 cum trib. quadr.
15 Martii.	3
I Aprilis.	3
15 Aprilis.	3 cum quadrante.
I Maii.	3 cum media.
I Junii.	3 cum trib. quadr.
I Julii.	3 cum trib. quadr.
I Augusti.	3 cum media.
I Septemb.	3 cum quadrante.
15 Septemb.	3
I Octobris.	3
15 Octobris.	2 cum trib. quadr.
I Novemb.	2 cum media.
15 Novemb.	2 cum quadrante.
I Decembris.	2

ARTICULUS IV.

Frequens Missæ celebratio.

Quare nos sumus Sacerdotes in æternum secundum ordinem Melchisedech?

Nonne ut offeramus panem & vinum, & ut fungentes Sacerdotio, habeamus laudem in nomine ipsius? Hæc est mens Concilii Tridentini Sess. 23. c. 14. ubi dicit: *Curet. Episcopus ut ii*, (Sacerdotes) *saltem diebus Dominicis, ac festis solemnibus, Missas celebrent.* Huc spectant ista Conc. Mediol. verba: *Qui Sacerdotes estis, Missæ sacrificium facite sanctè ac religiosè.*

Quare? quia Sacerdos non legitime impeditus, celebrare omittens, quantum in se est, privat sanctam Trinitatem laude & gloria, Angelos lætitia, peccatores venia, justos subsidio & gratia, in purgatorio existentes refrigerio, Ecclesiam spirituali Christi beneficio, & seipsum medicina & remedio contra quotidianam peccata & infirmitates. *Beda.*

Quot tamen sunt Sacerdotes qui pingue beneficium possidentes, raro celebrant Missam, non quidem præ humilitate, at potius præ nausea, & quod liberiori conformentur huic sæculo? Sed heu! nonne illa diu protracta Missæ celebratio aliquem illius contemptum denotat? Nonne grave detrimentum infert animæ

ipsius Sacerdotis? Nonne majorem inducit peccandi licentiam? Nonne interdum pusillos scandalizat? indè tandem accidit, ut diù elongantes se ab altari, non habeant vitam in se, & tandem pereant.

Quot sunt etiam Clerici, qui solius indigentes tonsuræ, vel ordinis Subdiaconatus aut Diaconatus, ut augeantur beneficiis, non curant, imò respuunt ascendere ad Sacerdotium, quò effrænatius secundum carnem vivant; & qui tamen præ ignavia, præ fastidio, & præ falsa humilitate rarissimè accedunt ad sacram communionem, ut non arceantur à prava vivendi consuetudine? Ecquando aberit à loco sancto illa abominatio desolationis? aberit & illud seminarium malorum?

Si optaret quidem sacrosancta Tridentina Synodus ut in singulis Missis fideles adstantes, non solum spirituali affectu, sed Sacramentali Eucharistia perceptione communicarent, quò ad eos sanctissimi hujus Sacrificii fructus uberius proveniret. Sess. 22. c. 6. quantò magis optare videtur, ut hi qui stant assidue in atriis domus Dei sui, & qui se ejus obsequio manci-

parunt, sæpè communicent, ut de Deo saginati, sancti in dies sint, quoniam ipse sanctus est?

Forsan dicet aliquis Sacerdos aut Clericus: hæc omnia vera sunt, sed heu! non sum dignus ut adeò tremendum tractem mysterium. Non es dignus? quis dubitet? ecquis est dignus? si haberes *Angelicam puritatem, & sancti Joannis Baptista, non esses dignus hoc Sacramentum suscipere, nec tractare; non enim hoc debetur meritis hominum quòd homo consecret & tractet Christi Sacramentum, & sumat in cibum panem Angelorum.* Kempis. Attamen vult interim Dominus, qui sua benignitate supplet quod ex nobis deest, ut sincero cordis affectu & reverentia, non ex arida consuetudine aut necessitate tantæ actioni pietatem præparemus, & ut deindè adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ: hoc vult & præcipit Dominus Jesus.

Tu autem, charissime Frater, præ humilitate accedere non vis? & interim Christi præceptum de observantia hujus Sacramenti contemnis? interim has ejus minas parvipendis: *Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, &c.*? Interim sic

vivere non satagis, ut quotidie merearis accipere? quinimò inordinate vivis? O præclara humilitas! imò potius detestanda & odibilis coram Deo, & hominibus hypocrisis! O monstruosa humilitas!

Accedere quidem indigne horrendum est iudicium; sed non accedere ex falsa humilitate, vel notabili negligentia, vel contemptu, damnabilis est culpa, *Beda.*

Absit etiam ut probemus temeritatem periculosam plurium Sacerdotum, qui interno corporis animique languore voluntarie laborantes, & variarum illecebris voluptatum libenter servi, corpus Christi febriente manu attingunt. *S. Amb.* Profectò dolemus hos Sacerdotes, qui non dijudicantes corpus Domini, ferè quotidie celebrant, non tam propter Christum, quàm propter nummum, turpi potius usu, quàm amore & spiritu divino; & qui adhuc cibos, vel crapulam præcedentis diei ructantes, primo diluculo consurgunt, & altari se sistunt, vix lectis matutinis horis, sive prævia aliqua oratione; sicque celeriter, cursim, perfunctorie omnia peragunt, ne distributione careant. Utinam hi tepidi & mercenarii Sacerdotes hoc Apostoli præceptum

diligentiùs observarent: *Probet autem seipsum homo, &c.* ne fiat eis mensa Domini in laqueum, in retributiones, & in scandalum; & ne tandiù imbecilles, iudicium tandem sibi manducant & bibant inscii!

Verùm, charissime Frater, si, Deo propitio, nihil tibi conscius sis; si cupiditates vel minimas tibi dominantes refrænare contendas, quare evacuas divinum cultum & latrariam Creatori debitam, ingratus de beneficiis? Quare te privas fructibus ex sacra communione provenientibus, quæ sunt peccatorum remissio, fomitis concupiscentiæ mitigatio, mentis illuminatio, interior refectio, Christi & corporis ejus mystici incorporatio, virtutum roboratio, contra diabolum armatio, fidei servitudo, spei elevatio, charitatis exercitatio, devotionis augmentatio, & Angelorum convivatio? *S. Bonav.* Quare præ falsa tua humilitate fideles à sacra communione arces, quos tuo exemplo compellere ad intrandum deberes, ut sæpè & ferventer celebrantium vel communicantium multitudine impleatur domus Domini, & sint filii ejus sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ cœlestis?